

† σταματέλος Ροῦσσοσ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν
† Δὸν αντῶνιος μαυροκέφαλος μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου]

1696 Ματίου 13.

Ἀπέθανε ὁ ἀντικρὺς Γιάννης Νίκλος Μανιάτης καὶ ἐπουμπλικαρίστη ἡ ἀντικρὺς του διαθήκη εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης τοῦ Γριπάρι ἀπάνω ἀπὸ τὸ λείψανό του, ἐκεῖ παρὼν πολλοὶ καὶ ἀγροικῶντάς την.

47.

Παραίτησις ἀγωγῆς τῆς 2 Ἰανουαρίου 1697. Νοτάριος Γ. Πυρρῆς ¹⁾ (σ. 176).

† 1697 adi 2 Gennaro il giorno d'hoggi comparse alla presenza di me nodoro et sottoscritti testimoni il presente m. Dimitri Niclo q^m Janni il quale m'insto inscrivere qualmente si remove da ogni scrittura d'indoluzionne presentata da suo contro Soffianò Margari ²⁾ q^m Theodoro suo genero in questa Cancellaria non pretendendo altro dalui, anzi supplica la giustizia di non proseguir più altre, ma il tutto poner in oblizione ecc^a

† Zorzi Martelao ³⁾ testifico

† Γεώργιος Ρούσμελης ⁴⁾ μαρτυρῶ.

[Κατὰ μετάφρασιν κ. Λ. Χ. Ζώη ἔχει οὕτω :

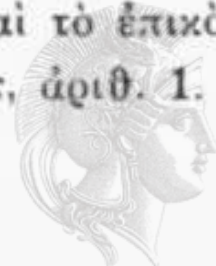
† 1697 τῇ 2 Ἰανουαρίου. Τὴν σήμερον παρουσιάσθη ἐνώπιον ἐμοῦ νοταρίου καὶ ὑπογεγραμμένων μαρτύρων ὁ παρὼν κ. Δημήτρις Νίκλος π(ο)τ(ε) Γιάννη

¹⁾ Γ. Πυρρῆς. Οἰκογέν. Πυρρῆ ἐν Ζακ μαρτυρεῖται ἐξ Ἀθηνῶν, Θηβῶν καὶ Μάνης (1653). Ἐκ ταύτης ἔχομεν συμβολαιογράφους ἐν οἷς καὶ τὸν Γεώργιον ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1692 ἕως 13 Ἰανουαρίου 1737. Π. Δημήτριος, ἐκ τῶν λογίων τῆς Ζακύνθου, ἤκμασε περὶ τὸ 1750 καὶ συνέγραψε κανόνας, τροπάρια καὶ ἀπολυτίκια ἁγίων. Βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 189, 371. Π. Ἑμμανουήλ, λογιώτατος ἐν ἱερεῦσιν, ἀπέθανε τῇ 8 Μαΐου 1764.

²⁾ Soffiano Margari Ἡ οἰκογ. Μάργαρη ἀπαντᾷ ἐν Ζακ. τῷ 1535, ἔκτοτε δὲ μέχρι σήμερον. Περὶ Μ. Κωνσταντίνου βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 450 - 452.

³⁾ Giorzi Martelao. Ἡ οἰκογέν. Μαρτελάων ἐνεγράφη ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1485. Μ. Πέτρος πρωτοϊατρός ἐν Ζακύνθῳ τῷ 1529. Τινὲς ἐκ τῆς οἰκογ. ταύτης ὑπηρέτησαν ὡς συμβολαιογράφοι, ὁ δὲ Ἀντώνιος, ἐνδυθεὶς τὸ ράσον παιδιόθεν, συνέστησεν σχολεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐμαθήτευσαν οἱ Φώσκολος, Σολωμός, οἱ υἱοὶ τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη καὶ ἄλλων προσφύγων. Ὁ Μαρτελάος ὑπῆρξεν ὁ δημοτικώτερος ποιητὴς τῆς ἐποχῆς του, ὅστις ἐξεθείασε τὴν «ἀπὸ τὰ παλαιά, ἀνδρειωμένα καὶ ἐσκορπισμένα κόκκαλα ἐξελθούσαν τοῦ γένους τιμὴν» ὁ δὲ Σολωμός ὕμνησε τὴν «ἀφ' τὰ ἱερὰ τῶν Ἑλλήνων κόκκαλα εὐγαλμένην ἐλευθερίαν». Πλείονα περὶ τούτου βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἄνωτ. σ. 411 - 418. Λ. Χ. ΖΩΗ, Λεξικόν, ἐνθα καὶ βιβλιογραφία.

⁴⁾ Γεώργιος Ρούσμελης. Ἡ οἰκογ. μαρτυρεῖται ἀπὸ τοῦ 1516. Περὶ τῶν ἐκ ταύτης λογίων Μιχαήλ καὶ Θεοδώρου βλ. Ν. ΚΑΤΡΑΜΗ, ἐνθ' ἄνωτ. 321 - 324. Ρ. Σαβόγιας τοῦ Ἀντωνίου, στιχουργός, περὶ τὰ τέλη τῆς 18 ἑκατ. ἔγραψε σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ ἐπικὸν ποίημα Φιορέντσα κατὰ μίμησιν τοῦ Ἑρωτοκρίτου. Πρβ. Π. ΧΙΩΤΗΝ, ἐν Μούσαις, ἀριθ. 1.

ὁ ὁποῖος μοῦ ὑπηγόρευσε νὰ γράψω ὅτι ἀποσύρεται πάσης γραφῆς δολιότητος κατὰ τοῦ Σοφianoῦ Μάργαρη π(ο)τ(ἐ) Θεοδώρου, γαμβροῦ του, εἰς τὸ δικαστήριον, οὐδὲν ἀξιῶν παρ' αὐτοῦ, μάλιστα δὲ παρακαλεῖ τὴν δικαιοσύνην νὰ μὴ προβῇ περαιτέρω, ἀλλὰ τὰ πάντα νὰ λησμονηθοῦν κ.τ.λ.

† Τζώριτζης Μαρτελάος μαρτυρῶ.

† Γεώργιος Ρούσμελης μαρτυρῶ.].

48.

Δάνειον τῆς 29 Ἰανουαρίου 1699. Νοτάριος Χ. Βασμοῦλος (Βιβλ. 1ον).

† 1699 Γεναρίου 29. Τὴν σήμερον ὁ σ(ινιὸ)ρ Προκόπης Νίκλος δίδει τοῦ παρόντος μ(ισσέ)ρ Δημήτρι Γονέμη¹⁾ τοῦ π(ο)τ(ἐ) Ἀνδρέα, κάτοικος εἰς τὸ Χαλικερὸ²⁾, εἰς τὸ σπίτι τοῦ σ(ινιὸ)ρ Νικολέττου Σαντορίνη³⁾, εἰς τόσα μετρητὰ τὴν σοῦμμα ριάλια εἴκοσι, Ν° 20, τὰ ὅποια ὑπόσχεται ὁ ἄνωθεν Γονέμης νὰ τὰ ἐπιστρέψῃ τοῦ αὐτοῦ σ(ινιὸ)ρ Νίκλου εἰς κάθε του καλὴν ἀναζήτησιν, κατὰ τὴν ντερμιναζιὸν Κορνάρα, ὑπόσχοντας τὰ καλά του καὶ σωματικῶς εἰς μαρτυρίας.

† δημήτρης κουρούμαλος μαρτυρῶ τὸ ἄνωθεν.

† γιάννης φλαμπουριάρης⁴⁾ μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

[Ἐπὶ τοῦ περιθωρίου]

1700 Νοεμβρίου 30. Ὁ ἄντικρυς σ(ινιὸ)ρ Προκόπης Νίκλος ἔλαβε ἀπὸ τὸν ἄντικρυς Γονέμη ἀκόντο τοῦ ἄντικρυς κρέτιτου του ριάλια δεκαφτά, Ν° 17, κατὰ τὴν ἄντικρυς γραφὴ καὶ τὰ ρέστα ὡς ἄντικρυς καὶ βεβαιώνω.

† προκόπης νίκλος βεβαιώνω.

¹⁾ Δημήτρι Γονέμη. Οἰκογ. τοῦ ἐπων. τούτου μαρτυρεῖται ἐν Βενετίᾳ ἐκ Κύπρου. Τοῦ Βερνάρδου Γονέμη τὴν κόρην Μαρίαν, ἔλαβεν εἰς δεύτερον γάμον ὁ Θ. Φλαγγίνης. Βλ. Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, ἔνθ' ἄνωτ. σ. 7. Ἐτέρα ἐκ Κερκύρας, ἐξ ἧς ὁ Κάρολος τοῦ Στεφάνου εἰσηλθεν ὡς ὑπότροφος τοῦ Φλαγγινείου Φροντιστηρίου τῇ 2 Ἰουλίου 1680. Αὐτόθι σ. 121. Αἰκατερίνη Γονέμη, πενθερὰ τοῦ Φλαγγίνη καὶ Νικόλαος γυναικάδελφός του ἀναφέρονται ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ Φ., αὐτόθι σ. 32.

²⁾ Χαλικερὸ. Τοπων. Ζακ. 1478· ἄλλοτε *Λεύκη καλούμενον*. Νῦν καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος.

³⁾ Νικολέττου Σαντορίνη. Σαντορίνη· παρωνύμιον οἰκογ. Μεταξᾶ.

⁴⁾ γιάννης Φλαμπουριάρης. Φλαμπουριάρις εἶναι ὁ κρατῶν τὸ Φλάμπουρο (flammiulum), σημαίαν, ὁ σημαιοφόρος. Ἡ λ. παρὰ Δουκαγγίῳ (φλαμουράριος, φλαμπουριάρις). Μαρτυρεῖται ἐπίσης καὶ εἰς τὸ Χρονικὸν τοῦ Μορέως (ἐκδ. J. Schmitt, H. 135, 923, 1175). Ὁ σημαιοφόρος οὗτος παρίστατο καὶ εἰς τοὺς γάμους προπορευόμενος τῆς πομπῆς, ὡς ἐν Στερεᾷ Ἑλλάδι, Πόντῳ κ. ἄ.: Κυρὰ - Βδοκιά 'ς τὸ γάμο σου πολλὰς θὲ νὰ καλέσω / Τὸ βασιλιᾶ παράγαμπρος τὸ γιό του φλαμπουριάρις. *Ἀρχεῖον Πόντου* 12 (1946) σ. 166. Ὡς ἐπων. ἐν Ζακύν. ἀπαντᾷ τῷ 1533 καὶ ὡς παρων. τῆς οἰκογ. Πολίτη. Ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ, ἐν Κρήτῃ (*Λαογραφία* 7 (1923) 383), Κεφαλληνίᾳ (Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ, Γεωγραφία πολιτικὴ νέα καὶ ἀρχαία τοῦ Νομοῦ Κεφαλληνίας, Ἐν Ἀθήναις 1890 σ. 125). Ἐν Μάνῃ ἀπαντᾷ καὶ τοπων. Φλαμπουριάρις, ὁ (X.I.A. 485α, 51).